

NE MUTLU TÜRKÜM DİYENE!

Cemre AKIN*

“Ne mutlu Türküm diyene!”; Mustafa Kemal Atatürk’ün, 1933 yılında gerçekleştirilen Cumhuriyet Bayramı kutlamalarında verdiği Onuncu Yıl Nutku’nun son cümlesine aittir. Cumhuriyet’in ilanının üzerinden tam 10 yıl geçmiş ve Türklük ideolojisiyle çıkılan yol, Atatürk ilkeleri çerçevesinde millet iradesi ile şekillenmiştir. Savaştan çıkmış olan millet tek çatı altında toplanmıştır. Müslim, gayrimüslim ayırt etmeksizin vatanın bütünlüğünü korumak için topyekûn mücadele eden toplum, tek bayrak altında egemenlik sahibi olmuştur. O yıllarda Türk sözcüğü fazlaca örselenmiş, geriye itilmiş ve dışlanma tehlikesi ile karşı karşıya kalmıştır. Bu sebepten Türkiye üzerinde yaşayan birçok etnik grubun etkilenmesinin önüne geçmek amacıyla bilhassa halk ‘TÜRK’ adı altında bir araya getirilmeye çalışılmıştır. Böylece Türkiye Cumhuriyeti’nin ilk yıllarında, bağımsızlığın gereği olarak ortak bir kimlik meydana getirilmeye gayret edilmiştir. Ancak günümüzde bu uygulamanın etnik ayrımcılığa ve ırkçılığa yol açtığı savı gündeme gelmektedir. Bu durumun tarihi gerçeklerle uyuşmadığının bilinmesi gerekmektedir. Çünkü 1924 Anayasası’nda “Türk milleti” aşağıdaki ifadelerle tanımlanmıştır: *“Türkiye’de din ve ırk ayırt edilmeksizin vatandaşlık bakımından herkese Türk denir. Türkiye’de veya Türkiye dışında bir Türk babadan gelen yahut Türkiye’de yerleşmiş bir yabancı babadan Türkiye’de dünyaya gelip de memleket içinde oturan ve erginlik yaşına vardığında resmî olarak Türk vatandaşlığını isteyen yahut Vatandaşlık Kanunu gereğince Türklüğe kabul olunan herkes Türk’tür.”* Esasında Türk kavramı Türkiye topraklarında yaşayan diğer etnik grupların alt-kimliklerini yok saymamakta, bütün halkı ortak payda olan bir üst-kimlikte buluşturmaktadır.

* Trakya Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Bölümü Birinci Sınıf Öğrencisi